

Jagten bidrog til Franks resocialisering

Frank Bondo Petersen kunne være endt i en alt for tidlig dødsannonce, hvis det ikke havde været for onkel Jørgen, naturen, jagten og sin egen næsten overmenneskelige indsats.

Det er næsten ikke til at fatte det, når man står foran Frank Bondo Bjerregaard Petersen fra Vonge. Den lille, tætte 52-årige mand lyser af venlighed og varme under kasketten, som næsten er blevet hans varemærke. Men havde man tilfældigvis mødt ham for 30 år siden, ville man muligvis være gået i en stor bue uden om ham.

Franks personlige historie er vild, voldsom og på samme tid fantastisk at tage ved lære af. Både fordi den er et eksempel på en mønsterbryders helt utrolige op- og nedture, og fordi naturen og jagten har spillet en meget væsentlig rolle i den forvandling som menneske, Frank har gennemgået.

Gyldne stunder

Frank blev født i Odense i 1971. Da han var blot tre år, blev hans forældre skilt. En af grundene var farens ukontrollerede alkoholforbrug. I det meste af sin barndom var det imidlertid kun hos bedsteforældrene og hos hans onkel og moster, Jørgen og Jytte, at han fandt ro og nærvær. Så snart tiden tillod det, cyklede han de 10 km fra Otterup til Stenø for at være sammen med især onkel Jørgen, der var ivrig både lystfisker og jæger. Timerne i naturen sammen med onklen husker Frank som "gyldne stunder". Her kunne han kortvarigt glemme savn af opmærksomhed og fraværet af omsorg og kærlighed, som er alle børns eksistentielle fundament.

Det forkerte selskab

Det gik ned ad bakke for Frank. Allerede kort efter konfirmationen fik han smag for "at blive stor og stærk", så selvtiliden kunne styrkes, og han kunne få både opmærksomhed og respekt. Anabolske steroider og "familien", der fulgte med, var dog en usund cocktail, og da Frank

Alle, der kender Frank, har nydt godt af den velsmagende rygeost fra hans egen hjemmelavede, primitive rygeovn i baghaven.

” Frank måtte gøre op med sig selv, om han ville tage livet af sig – eller tage livet på sig.

også begyndte at sælge de muskelopbyggende stoffer, gik det for alvor helt skævt. Hans sind og liv ændrede sig. Han blev ikke bare temperamentsfuld, men voldsparat. Han nåede at blive nummer to i DM i bodybuilding, skiftede cyklen ud med store, hurtige biler og endnu hurtigere damer. Da han i samme periode også begyndte at sælge og selv bruge både hash, kokain og heroin, måtte det ende galt.

Voldsom historik

Fortællingen om de efterfølgende år var næsten givet; ud og ind af otte forskellige arresthuse, fængsel i næsten tre år, behandlingstilbud, kold tyrker og terapiforløb. Det hele kunne være endt som en trist dødsannonce, hvis ikke Frank på et tidspunkt helt ude på kanten måtte gøre op med sig selv, om han ville tage livet af sig – eller tage livet på sig. Han valgte det sidste, ellers ville han være død i dag efter egen bedømmelse.

Han kom ud af misbruget og ind i et nyt liv via andres hjælp og anerkendelse og sin egen stålfast beslutning om at ville livet.

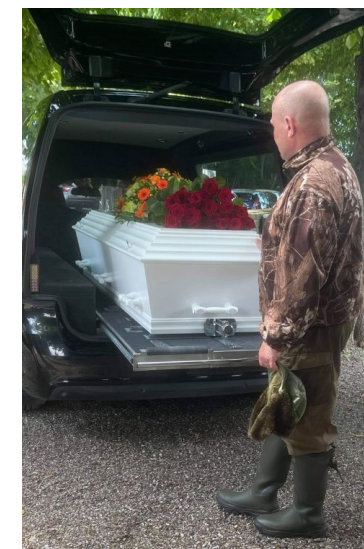
Familie og fast job

Efter endt hf-eksamen efterfulgt af en pædagoguddannelse fra UC Lillebælt i Jelling i 2008 (med topkarakterer) åbnede verden sig. Under studiet mødte han Anne Louise, som han i dag er gift med og har sønnen Elias med. Frank arbejder på 15. år som daglig koordinator af socialpsykiatrien i Hedensted Kommune og elsker sit arbejde med udsatte mennesker. Oveni har han taget en akademiuddannelse i ledelse og er også begyndt at holde foredrag, som kan bookes på www.frank-bondo.dk. Her bruger han sig selv som eksempel på, at der er en vej tilbage til livet, selvom man har det svært. En af Franks pointer er, at man altid skal takke ja, hvis man tilbydes hjælp! Han indrømmer selv, at havde

der ikke været mennesker, der undervejs havde troet på ham og støttet ham, havde han ikke i dag kunnet fortælle sin historie.

I skydepram med onkel Jørgen

Udover de professionelle og deres bidrag vender Frank igen og igen tilbage til sin onkel Jørgen, som desværre døde for få år siden. Stenbroen og fitnesslokalerne blev nemlig skiftet ud med marker, enge og skove. Onklen var igennem Franks barndom med ▶

Da onkel Jørgen døde, mødte Frank op og sagde farvel til ham i sit jagttøj og med onklens jagthat i hånden. Æres den, der æres bør. Privatfoto.

◀ *Frank har mange tatoveringer. Den sidste han har fået, er en kombination af bedende hænder og en hvid due. Tilsammen symboliserer de en taknemmelighed over at have være fanget – og være sluppet fri.*

- i konsortiejagter flere steder på Fyn, blandt andet på Krengerup og Dahl-skoven under Egebjerggård, men måske var det især i forbindelse med pyrsch-jagten i skovene og fisketurene i onklens hjemmebyggede pram på de lavvandede nordfynske kyster, at Frank både følte meningsfuldheden i livet, samhørigheden med et "normalt" menneske og samtidig oplevede glæden ved at være i naturen.

Generhvervelse af jagttegnet

I forbindelse med sine fængselsdomme mistede Frank sit jagttegn, som han havde erhvervet som 16-årig. I vinteren 2004-2005 generhvervede han retten til at

gå på jagt. Lige siden har han ikke mindst med sin dejlige hund, Puk, drevet jagt sammen med familie og venner. I forbindelse med en praktik i Nuuk i Grønland under pædagogstudiet fik han smag for den arktiske vildmark, og her bidrog hans venlige tilgang til andre mennesker også til, at der åbnede sig en mulighed for at få en række natur- og jagtoplevelse tæt på polarcirklen.

I dag bor Frank med sin familie naturskønt ikke langt fra Skjernåens og Gudenåens udspring. At bo tæt på naturen, følge den året rundt, fortæbe sig i den, dele den med familien – og gå på jagt har for Frank været den bedste erstatning for et farligt liv i overhalingsbanen – og han skønner på det hver dag. ♦

I dag er Franks vigtigste holdepunkt hans dejlige familie, hustruen Anne Louise, sønnen Elias og hunden Puk.